

ምጽአተ ማእበል

እባክህ አምላኬ ዝናቡን አውርደው
ተሰነጣጠቀ ደረቀብኝ ማሳው ፡
ይለምናል ጌታን ምስኪኑ ገበሬው፤
ለከብቶቹ ግጦሽ ለልጆቹ ቆሎ፤
ለግብር መክፈያ ማሻሻላ በቆሎ፤
ፍጠን ድረስልኝ ዝናቡ ና ቶሎ ፡
ኤጭ ይሄ ዝናብ ተመልሶ መጣ፤
አርፌ ልቀመጥ ደጅም አያስወጣ፤
ጭቃ ብቻ ሆነ አያስኬድ መኪና፤
ይህ አሮጌ ሰፈር ያልረባ ጎዳና፤
ይላል ባለቪላው በረዳው ላይ ሆኖ
አፍንጫውን ሳይቀር በጋቢ ጀቡኖ
የዘንድሮው ዝናብ መነቸካ ባሰ፤
ጣራው አረግርጎ ግድግዳው ፈረሰ፤
እባክህ ዝናቡ ተው ውረድ በቅጡ፤
አትጨክን በድሃ አትሁንብን ቁጡ፤
ትላለኝ በብሶት ጠላ ሻጭዎ ደሃ፤
ድስት እየደቀነኝ ለፍሳሼ ውሃ፤
ዝናብም ልመና ይሰማል በቶሎ፤
ይመጣል በርዶ ነፋስን ቀላቅሎ፤
ነጎድንድም ሳይቀርሙበረቅ አስከትሎ፤
በደረቁ ምድር አጉረምርሞ አለፈ፤
ባረባው ጎዳና ሸክሙን አሳረፈ፤
ግድግዳ አፈረሰ ጣራውን ነቀለ፤
ለፈለገው ትቶ ላልፈለገው ጣለ፤

ሠፍራ መለየትስ በቀልቡ የታለ፤

ይህንን የሰማ ያየ ያስተዋለ፤

ጩኸት አስተጋባ እሮሮው ቀጠለ፤

አይ ዝናብ አይ ዝናብ ያንተ ሠራ እያለ _ _ _

ደራሲም ተነሳ ብእሩን አሾለ፤

መከተቡን ያዘ ወረቀት ቆለለ፤

ርእሱን ሲሰይም ማእበል ነው አለ።

ከጌቱ ሀይሉ